

Reiljan: Säästev Eesti 21 võiks saada alusdokumendiks ühiskondlikule kokkuleppele

Keskkonnaminister alustas regulaarseid konsultatsioone Eesti Keskkonnaorganisatsioonide Kojaga

Kristjan Piirimäe, Tehiskeskonna Instituut

Täna, 3. juunil toimunud kohtumisel Eesti Keskkonnaorganisatsioonide Kojaga (EKO) lubas keskkonnaminister Villu Reiljan senisest enam kaasata valitsusväliseid organisatsioone (VVO) ministeeriumi töösse. Selleks lepiti kokku regulaarsed kohtumised kord kvartalis, et arutada tulipunktis olevaid keskkonnaprobleeme. Reiljan leidis, et ehkki VVO-d ei vastuta, ei saa nad ka riigiasju otsustada, kuid sellegipoolest vajab ministeerium oma toimetustes VVO-de tuge.

EKO, mis on seni suhelnud ministeeriumiga eeskätt läbi avalike pöördumiste, tegi ministrile ettepanekud konstruktiivsemaks koostööks. Tund aega kestnud kohtumisel nõudis EKO endale osalust strateegiliste dokumentide ja seadusandluse väljatöötamisel, planeeringute jälgimisel, üksikprobleemide lahendamisel. EKO nõudis ka kohta SA Keskkonnainvesteeringute Keskus nõukogus.

Reiljan lubas arengustrategia Säästev Eesti 21 viia heakskiitmiseks riigikokku, et sellest saaks ühiskondliku kokkuleppe raamdokument. Samas nentis ta, et ca 60 riiklikust strateegilisest dokumendist on seni vähe praktilist kasu olnud, kuna need pole olnud aluseks eelarvete tegemisel.

EKO laitis kohtumisel uut planeeringuseadust, mille kohaselt planeeringutele pole vaja teha keskkonnamõjude hindamist ja järelikult võimaldab uus seadus planeerida ehitustegevust eirates seejuures keskkonnaprobleeme. Reiljan avaldas seepeale arvamust, et riik ei peakski omavalitsuste probleemidesse liigselt sekkuma – kui kohalikul tasandil jõutakse sellise ühiskondliku kokkuleppeni, et planeeringu keskkonnamõjude hindamine on liiga kallis, siis polevatki ministeeriumil vaja end vahele segada.

EKO tegi ka ettepaneku vaadata üle praegune põlevkivikeskne energeetika arengukava. Keskkonnakaitsjate hinnangul doteerib riik praegu liigselt põlevkiviresursside kasutamist laskmata seejuures areneda alternatiivenergeetikal. EKO soovitas lisaks põlevkivile võtta kasutusele taastuvad energiaallikad, sealhulgas tuuleenergia. Reiljan leidis, et Eesti vajab objektiivset analüüsi, mis hindaks erinevate energiaallikate investeeringuvajadusi. Sellise analüüsi peaks korraldama majandusministeerium.

EKO andis keskkonnaministrile üle ka kirjalikud ettepanekud ja küsimused Eesti looduse ja keskkonna seisundi parandamiseks ning Eesti jätkusuutliku arengu tagamiseks. Esimene osa ettepanekutest käsitleb koalitsioonilepingu täitmist, milles leidub ka mahukas keskkonna peatükk. Kokku 22-punktilises pöördumises nõutakse planeeringuprotsessi koordineerimise poliitika väljatöötamist, sealjuures tehiskeskonna arendamise suunamise osas. Nõutakse ka uue metsapoliitika formuleerimist, kaitsealade haldussüsteemi korrastamist, säästva energiapoliitika

väljatöötamist, VVO-de baasrahastamist, õigusaktide viimist vastavusse säästva arengu põhimõtetega, keskkonnaministeeriumi ametnike pädevuse kaalumist jpm.

EKO-sse kuulub 11 kõige suuremat Eesti mittetulunduslikku keskkonnaorganisatsiooni, sealhulgas Eestimaa Looduse Fond, Eesti Roheline Liikumine, Tartu Üliõpilaste Looduskaitsering, SOREX, Eesti Looduskaitse Selts, Eesti Noorte Looduskaitseühing, Nõmme Tee Selts, Säästva Eesti Instituut, Eesti Ornitoloogiaühing, Pärandkoosluste Kaitse Ühing ja Tehiskeskkonna Instituut.

Tallinnas, 3. juunil 03